

[Ellefsen]

lig adskillelse mellem de nuværende rigsdele forøges ganske væsentligt. Det er selvfølgelig dette forhold, der får det nuværende landstyre til at gennemføre denne bloktilskudsordning.

En sådan udvikling vil efter min bedste overbevisning være til skade for Færøerne, for Grønland og – tør jeg påstå – også for Danmark. Vi kan f.eks. forestille os den danske statsminister eller udenrigsminister i et af de efterhånden sædvanlige møder med de største af verdens ledere. I dag repræsenterer danske ministre over for udlandet et område, der nogenlunde strækker sig fra den tyske grænse op til Nordpolen. Måske ville det påvirke dagsordenen, i det mindste både stemningen og det reelle indhold af et sådant møde, hvis man skulle indskrænke sig til at diskutere udsigterne for Jylland, Øerne og Bornholm.

Men som allerede sagt: de resultater, som den danske regering og et politisk flertal på Færøerne bliver enige om, ser jeg mig nødt til at bøje mig for. Vi har oversat en kendt dansk udtalelse. På dansk lyder oversættelsen sådan: Ingen over og ingen ved siden af Lagtinget.

Bjørn Westh (S):

Da det er finanslovsforslaget, der diskuteres, er det selvfølgelig også vigtigt at diskutere den økonomiske baggrund for det finanslovsforslag, der skal vedtages, og for den økonomiske politik de kommende år, og her er der tre forhold, jeg gerne vil sætte et spørgsmålstejn ved, nemlig landbruget, fiskeriet og industrien eller erhvervsudviklingen i øvrigt, da jeg mener, der er mørke udsigter for alle tre områder, og det betyder noget for finansloven og for samfundsøkonomien i det hele taget.

Først vedrørende landbruget. I landbruget ser vi i øjeblikket nogle meget lave priser på svinekød, og vi vil nu også opleve en meget stor reduktion af mælken og mælkeproduktionen. Det skal der ikke lyde nogen kritik af, for det var nødvendigt, at der skete noget på dette område – overskudslagrene var en belastning – men vi synes ikke, at den orientering, vi har fået i markedsudvalget sidst, har været tilfredsstillende; den har i hvert fald ikke belyst de samfundsøkonomiske konsekvenser af det, der sker på landbrugsområ-

det. Vi har af flere grunde været skeptiske over for det forlig, der er blevet indgået. For det første kunne regeringen ikke i markedsudvalget redegøre for, om der ville ske en skævdeling mellem landene, således at nogle lande skulle skære deres produktion ned og andre ikke. Vi forstod, at Italien, Spanien og Irland havde argumenteret med, at de, når de ikke var selvforsynende, ikke kunne deltage i en nedskæring af produktionen. Nu kan man jo ikke argumentere ud fra, at alle skal være selvforsynende på alle områder, hvis man er i et fælles marked, og derfor mener vi, at selve princippet om det fælles marked ville blive angrebet, hvis f.eks. et gammelt medlemsland som Italien skulle have en undtagelsesordning, når der skulle reduceres inden for mælkeområdet. Ministeren kunne desværre ikke i udvalget gøre rede for, om der ville ske en sådan skævdeling, og det var vi kede af.

Vi er også kede af, at vi ikke kunne få svar på, om den overskudsproduktion, man nu skærer væk for mælk, i stedet for betyder, at ressourcerne føres over på korn eller andre steder, hvor der er overskud, så sorteper bliver flyttet fra ét område til et andet område.

Vi mener også, det er lidt betænkeligt, at man udskyder regningen for det, man her har vedtaget. Jeg forstår, at ministrene har vedtaget, at betalingen af pengene først skal begynde i 1989 til 1992, og at man altså skubber en stor regning foran sig.

For det fjerde mener vi, at man burde have taget mere hensyn til miljøet.

Der er altså en lang række spørgsmål, vi gerne ville have haft bedre belyst, inden vi skulle tage stilling til så alvorlig en sag som denne.

Men jeg vil også gerne her spørge ministeren, hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser det får, at der i Danmark skal slagtes mellem 80.000 og 90.000 køer. Én mand i primærproduktionen giver jo beskæftigelse til tre bagved i den samlede sektor, og det er derfor, man kan tale om, at det er i størrelsesordenen 8.000 mennesker, der her bliver ledige, og hvis eksportindsats vi mangler. Vi ved godt, at det er nødvendigt, det sker, men det får alligevel en indflydelse på økonomien, og derfor vil vi gerne have regeringens svar på, hvad vi skal gøre i den anledning.